

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassó, Nagy- s Czérna-utca sarkán
Papp F. butorraktára fölött, I. em.
hol a szerkesztő hétköznapiakon délelőtti
9-11 óra között,
Bolonyán, nester-utca 325. sz. a.
hol minden délután találhatók.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
hírművészen ide küldendők.
Hírsíratok vissza nem adandók.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSEK AR.
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt feleltre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.
HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1-10 sor)
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdé-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bélyegdíja 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Berndt; Bécsben: Daube & Co. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppel Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

134. szám.

Brassó, Csütörtök, november 24-én.

III. évfolyam 1887.

Felhívás

Brassó város magyar közönségéhez!

A magyar színtű helyzete városunkban magyarságunk saját reputációja és a magyar színészet érdekében tűrhetetlen. Érti ezt városunk minden magyar lakosa, kinek a magyarság ügye-baja szívében fekszik. Mindenki tudja és vallja, hogy ebben az irányban valamit tenni kell.

A magyarság reputációja egyrészt s a magyar színészet érdeke másrészt nem tűr meg, hogy Brassóban jövőre is egyes színtársulatok által úgy a magyar ügy, mint a színészet ügye is évekre visszavetessék.

E bajon segítettő, több oldalról nyert felhívás folytán felkérem városunk t. magyarságát, találjon módot arra nézve, hogy a brassói magyar színtű kérdése szerencsés és kedvező megoldást nyerjen. Találjon módot arra nézve, hogy jövőre Brassó város falai ne álljanak nyitva minden hivatlannak, hogy itt a magyar színtűt sárba huzolja s magyarságunkat az egész ország előtt azzal vádolhassa, hogy nem bír érzékkel a magyar színészet iránt.

Engedek a több oldalú felhívásnak s értekezletre hívom fel Brassó város magyarságát. Kérem t. polgártársaimat, szíveskedjenek

vasárnap, f. hó 27-én este 6 órakor

a Bolonyában lévő „Fekete medvé”-hez címzett vendéglőben tartandó értekezletre megjelenni. A közös magyar ügy érdekében kérem tömeges megjelenésre.

Brassó, 1887. november hó 22-én.

Koós Ferencz,
kir. tanácsos, tanfelügyelő.

A pápa jubileuma.

Budapest, 1887. november 21.

(I.—) Ötszáz magyar zarándok indult ma Rómába, képviselendő XIII. Leó pápa előtt Magyarországot római katolikusait s tolmácsok által azon igazi hódolatot, melylyel a magyar katolikusok s az őszinte tiszteletet, melylyel Magyarország minden lakosa, a királyi tróntól a szegény napszámos kunyhójáig, a római katolikus egyház bölcs feje iránt illetik.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A két idegen.

Angolból: Vincze D.
(Vége.)

A leány széke háttal volt az ajtó felé. Egyik oldalán állott az asztal, mely mellett az öreg kávéját porpölgöté; a másikon meg Prosper, aludva mélyen. Nina álmosan nézett a tűzbe s szinte elfeledé a két férfi ottlétét, oly mélyen merült gondolataiba.

— A Cornillon-féle kávéház ez? — kérde végre az öreg

Nina fölrezzent e szóra.

— Igen, uram! — válaszolt, magát összeszedve s hirtelen föltekintve, — ez a Cornillon-kávéház.

— Cornillon Prosper tartja?

— Épen itt alszik, — folytatá a leány, kissé félve fejével.

— Ah! — szól a vén tengerész, — hírt hoztam neki.

— Neki?

— Igen, Cornillon Prospernek.

— Felköltsem?

— Nem kell; megmondhatom azt önnek is.

— Különben egyre megy, — mondá a leány, vonogatva — úgy is a nővére vagyok.

— Cornillon Nina?

A vatikán most világra szóló ünnepélyek színhelye. Az egész világ katolikussága küldöttéssel van képviselve Rómában azon ünnepély alkalmából, hogy a pápák legbölcsebbike, XIII. Leó, áldozásának ötvenedik évfordulóját ünnepli.

Ritka szerencse már magában véve, hogy valaki félszázados közhasznú működésének évfordulóját megérje. Mikor nemrég Magyarországot hercegprímása ültette e ritka ünnepet, részt vett azon ünnepélyen király és pór egyaránt, ünnepe az ősz főpásztorban Magyarország leghatalmasabb egyháza főpásztorának s benne az egyháznak jubileumát. Mennél nagyobb tehát az ünnepély akkor, midőn nem egy ország, nem egy világrész, hanem az egész világ ünnepe s ünneplő közös fejének s közös egyházának ünnepét s diadalát. Mert kétségtelen, hogy XIII. Leó pápa ünnepe nemcsak magának a pápa személyének, hanem ama dicső egyháznak is szól, melynek feje és fejedelme. Szól annak az egyháznak, mely ezredéveken át terjesztője volt az egész világon a kultúrának s melynek a népek és nemzetek fejlődésében oly nagy szerep jutott. Hisz — ha nem megyünk messzebb — itt áll hazánk, melynek története elválaszthatatlan összefüggésben van a katolikus anyaszentegyházzal s a pápasággal; mely művelődését s konszolidálását sok tekintetben a katolikus egyháznak s annak a pápának köszönheti, a ki koronát s apostoli jelvényeket küldve az első magyar királynak. Onnan datálódik megszilárdulásunk, attól az időponttól kezdődik haladásunk.

S vajjon a távol világrészek vad néptörzsei között ki hordozza körül a mindent megvilágító fáklyát? Ki az, a ki megtéríti a vad törzseket s megnyeri, visszaadja őket a világnak? — A katolikus anyaszentegyház teljesíti e nehéz hivatást. Övé a küzdelem, de övé a dicsőség is.

De a mikor az egész művelt világ a pápa személyében ünnepli az egyházat magát is, mégis az ünnepély fény- s központja maga a pápa.

XIII. Leó megváltoztatta a mult politikáját a jelen- s jövőért. És tette ezt bölcs tapintattal. A régi, erőtlentő harcok megszűntek. Mióta ő ül Szent-Péter trónján, több lendület van a katolikus világ szellemében. A kul-

turharcz Németországgal megszűnt. Az állam és egyház közötti kiüzelem elvesztette élet az egész világon. Az egyház a szellem, az államok a hatalom erejével törtetnek előre.

XIII. Leó nem akar harcolni a világi hatalmak ellen, hanem inkább ezek szövetségesevé óhajt lenni. A népek kormányaival igyekszik terveit megvalósítani s nem a kormányok ellenére. Részt akar venni az emberiség kiüzelésében, hogy egyszersmind a pápaságnak részé legyen az emberiség diadalai-ban. Nem akar elzárkózni, mert az elzárkózás egyenlő az elmaradással s ez a nullificatioval. A nagy állampolitikai kérdések helyett ott vannak a nagy társadalmi kérdések. Ezekre akarja befolyását gyakorolni XIII. Leó, nem pedig czivódni az államok kormányaival és törvényhozó testületeivel. Részt akar venni a jövő megalakításában, hogy a pápaság értékesíthesse erőit, melyeket kétezer éves multba szövődő gyökereiből merít.

XIII. Leó pápa nem adta fel a világi uralom kérdését, de nem feszegeti. Hű maradt nagynevű előde tradícióihoz, de az utak, melyek segélyével célzott akar élni, elűtők amától. És mi azt hisszük, hogy Leó pápa eltalálta az utat, mely célhoz vezet. Nem önmérsztő küzdelem, hanem békés irány fog esetleg ahhoz az uralomhoz is vezetni, melyet a katolikus egyház annyira óhajt s melyet sokan — köztük a magyar zarándokok is — belekeverték az ünnepélybe is. A nélkül, hogy magával a világi uralom kérdésével egyáltalában foglalkoznánk, nem helyeselhetjük, ha egy tisztán vallási és személyi jellegű ünnepélybe politika, egy állam belügye is belekevertetik. Ez nem lehet renjén, mert ez esetleg disharmoniát szülhet az ünnepélyben. Kétségtelen, hogy Olaszország, ha tisztán egyházi jellegű ünnepélyről van szó, szívesen csatlakozik ahhoz s elősegíti az ünnepély fényét. De ép oly bizonyos, hogy akadályokat fog útjába gördíteni, mihielyt politikai jelleget ölt.

Belföld.

Brassó, nov. 23. (Uj képviselő.) Elkészve kap-tuk az oklándi választás eredményéről szóló hírt. E szerint Bartha Miklós függetlenségi, az „Ellenzék” szerkesztője választatott meg szavazattöbbséggel dr. Heltai Ferencz, a szabadelvű párt jelöltje ellenében.

— Igen, az a nevem.
Az öreg előre hajolt, a nélkül, hogy föltekintett volna és rekedt, alig érthető hangon ekkép folytatá a beszédét:

— Emlékezni fog talán, hogy néhány héttel ezelőtt egy fiatal katonát vendégelt meg, ki erre vette útját Görögország felé. Az ön fivére kísértte el őt sakkájával a Livádia hajóra, mely Syriába utazott.

— Jól emlékszem arra az uriemberre, — felelt Nina akadozó hangon. — Egy aranyat adott Prospernek elutazása előtt, hogy segítsen minket munkánkban azon nagy összeg pénz összerendezéséhez, melyet a görög tengeri rablóknak váltságdíjért kell adnunk edes atyánk szabadon bocsátásáért.

— Épen ettől az ifju katonától, Lafont ezredes-től — folytatá az öreg tengerész — hozom a hírt.

Nina vidám szikrázó, sóvár tekintettel nézett körül.

— Miféle hír az, uram?

— Nagyon jó! — válaszolt az öreg lassu hangon. — Azt hiszem, megörvendeztetni önt is, Cornillon Prosper is. Ne essenek kétségbe soha! ez az, a mit az ifju ezredes izen. Ő azt hiszi, hogy nincs messze már az a nap, melyen atyjuk szabad leend.

Nina tekintetét a tűz felé irányozta s gondolatai messze tévelyegtek.

— Valóban, örömhír! Milyen szép tőle, hogy

— E hír Cornillon Prosper is érdeklí a m!
— Ugy hiszem, megmondhatom Prosper fivérem-nek is, de . . .

— De — folytatá az öreg — még nem végeztem el.

— Hát mit üzent még, uram?

A vén tengerész komoran, úgy beszélve, mintha akadályllyal kellene küzdenie, nehogy némi izgatottságot áruljon el, folytatá:

— Az ezredes óhajta az volt, hogy ön kétségbe ne essék; hogy inkább reméljen, mert atyjáért a kívánt váltságdíj ki van fizetve; hogy atyja visszanyerte már szabadságát, s hogy épen hazatérőben van, közel a marseilli kikötőhöz.

Nina kezeit összecsapta s remegő hangon szóla:

— Minden óhajtasom ez volt!

— Képzelm, majd, hogyha e hajó megérkezik Marseillebe; hogy ha az a kikötőbe érkezik . . . vagy képzelje csak, ámbár fájólag hatna szívére, . . . képzelje csak, hogy egy zivatartól hanyatott tengerész lép be egy este kávéházába . . . egy ősz szakállu s erő-telen hangú férfiú . . .

Itt azonban megakadt a vén tengerész; körülte-kintett. Nina örömtől áthatottan, karjait kitárva, bo-rult reá, össze visszacsókolvá őt e szavakkal:

— Atyám! édes, jó atyám!

S valóban jó volt. Ugy megelégedéssel tért Cornillon kapitány háza. Ugy megváltozott, hogy leánya sem is-

Külpolitikai szemle.

Brassó, nov 23. — A franciaországi válság még mindig nem tisztul. Clemenceau visszautasította a cabinet alakításra való felszólítást azzal az indoklással, hogy ez idő szerint inkább elnök-, mint kormányválságról van szó. Grévy azonban az elnökválságról mit sem akar tudni s el van határozva, mindaddig megmaradni helyén, míg csak becsülettel lehet, nehogy visszalépése által az egész országot anarchia színterévé tegye. A bonapartisták alkotmány-reviziót akarnak, vagy más szóval, királyságot. A kamara f. hó 21-iki ülésén a bonapartista párti Jolibois határozati javaslatot nyújtott be az alkotmány reviziója tárgyában, és ezt avval indokolta, hogy a mostani helyzetben az a főteendő, hogy a népnek visszaadassék az a joga, hogy az állam fejét kinevezhesse. Így a nép bírni volna s nem sülyedne a pártok játékszerévé. Szónok kéri, hogy indítványa sürgősen tárgyalassék. Barodette és Michelin intransigens pártiak elfogadják az alkotmány revizióját, de csak azért, hogy a köztársaság elnöki hivatala megszüntetessék. A sürgősségi indítvány 381 szavazattal 173 ellenében elvetetett.

A sophiai szerb ügyvivőre vonatkozó hír teljesen alaptalannak bizonyult és csak annyi igaz a dologból, hogy a sophiai rendőrség a szerb ügyvivőnek egy szolgáját tartóztatta le; de az ügyvivő közbelépése következtében azonnal ismét szabadlábra helyezte.

Ferdinand fejedelem szlivniczai győzelem évfordulója alkalmából napiparancsot adott ki, mely üdvözlí a hadserget győzelmeiért. A napiparancsban többek közt a következő mondat fordul elő: „Bennem oly főnököt fogtok találni, a ki igyekezni fog, hogy derék és tehetséges elődéhez hasonló legyen.

A San-Remóban a f. hó 19-én kiadott orvosi jelentés szerint a trónörökös torkában az oedematikus daganat már a múlt hét folyamán lényegesen fogyott és a héten teljesen visszafejlődött. A visszafejlődés kiválóképen észrevehető volt abból, hogy november 15-én barna vöröses vastag geny vált ki, mire e gégefő balfelén lévő új képződmény részben lelapult, részben geny-déses elválásnak indult és egyúttal a hangrésnek széttagulása is észleltetett. A légzés teljesen szabad és a nyelés sem okoz fájdalmakat. A trónörökös egyébként is jó színben van; étvágya és alvása igen jó. Mihelyt az időjárás napossá és szárazabbá válik, ismét megkezdheti rendes sétáit.

A császár berlini utazása tárgyában távirják Berlinből:

Bismarck herczeg találkozója a csárral mellőzhetlen udvariassági aktusá vált abban a pillanatban, hogy a császár Berlinbe való utazását e határozta, egyéb, rendkívüli jelentősége azonban nem volt. Bismarck herczeg beszélgetése a csárral egészen jelentéktelen is lehetett s nagyon valószínű, hogy valóban ilyen is volt. Németország magatartása és érzelme változatlanul az marad, mint volt ennek előtte. Az esetleges változást majd a censura alatt álló és az irányadó orosz politikusok által sugalmazott sajtó fogja jelezni, s azért a lapok magatartását feszült érdeklődéssel kísérik.

A diplomáciai testület több tagjának közbenjárásával a legutóbbi román-görög konfliktus kielégítő megoldást nyert.

Az utóbbi időben az „Unirea” című bukaresti lap a legszenvedélyesebb gyűlölet hangján ír Magyarországról. Erre nézve jelentik Bukarestből:

Az „Etoile Romanie” azon határozott kijelentésével, hogy az egyes erdélyi katonaszökevények által szerkesztett s Magyarország ellen hallatlanul izgató „Unirea” című lapnak éppenséggel semmi joga nincs magát a román kormánypárt organumának jelezni, mert épp ellenkezőleg oly irányt követ, mely Romániára nézve káros, — elintézettnék tekinthető az a kellemetlenség, melyet az illető ujság agyarkodása vont maga után.

Román lapszemle.

— A „Tribuna” eszelősködik. —

A „Tribuna” újabban talált egy Lipcsében köszült orosz röpiratot, mely az ő malmára hajtja a vizet. Elmondja az a röpirat, hogy a földön összesen 9 millió — tehát nem 12 millió — román van, hogy ezen románságnak értelmisége, miután mivelttségét a nyugati országban szerezte, nem rokonszenvez az orosz szal. Annál inkább rokonszenvez azonban a román nép, mert ő is orthodox hitű, mint az oroszok és ezeknek csárja.

Megmutatja közép Beszszarabiában azt a darab földet, melyet az orosz csár árt kell, hogy engedjen Romániának a Duna torkolatáért és Dobrudzsáért s akkor az összes románság háboru esetén a csárral fog tartani.

Ez aztán jó víz a „Tribuna” malmára, hogy így szólhasson. „Lám az orosz is azt tartja, hogy a román értelmiség nem rokonszenvez az orosz szal, hanem annál inkább a nép. Így beszél — ugymond — azon röpirat és ezt feltételezi minden józan eszű ember, a kit érdekel a román nép magatartása. Ezért küzd az orosz első sorban a román értelmiség ellen, mely az orosz és orthodoxia elleni gyűlöletben nevedett.

Mi már ebből a tanulság, a mit levon a „Tribuna”? Az, hogy mi magyarok vagyunk e tekintetben az oroszok legkisebb szövetségesei. Epen, mint az oroszok, mi is arra törekedünk, hogy a román értelmiséget elválasszuk a román néptől a természetes vezetőktől és csakis az olyan irástudó románt tekintjük teljes embernek, a ki elhagyja a népet, melyből kiemelkedett és a mi szolgálatunkba szegődik.”

Hát kérjük szépen, ki jaggat leginkább, mint a mi román lapjaink, ha valahol hivatal üresedésbe jó és oda nem nevez ki az illető miniszter román embert? Csak közelebbi szemlénkben is mutattunk be ilyen esetet. Mi különbség van az oroszok és a magyarok között a „Tribuna” irodájában?

„Az, hogy az oroszok eszelősen járnak el, a magyarok pedig esztelenül, mint olyanok, kik nem értenek az állam vezetéséhez.”

Majd megtanulják a tribunistáktól. Mi is mindig azt mondjuk, hogy nem a román nép, hanem a román értelmiség egy nyughatatlan része, ellensége a magyar államnak, a magyar alkotmánynak. Ez a párt, ha ugyan annak nevezhető, mert a „Telegr. Roman” ugyancsak kimutatta, hogy nem párt csinálja a kongresszusokat, határoz a román nép nevében a passivítás, az unió ügyében, a mire mandátumot a választóktól nem tud felmutatni.

Érdekes a „Tribuna” tanácsadása is. „Vigyázzatok, legyetek okosok, alijatok tömören egy helyen és üzzétek ki körötökből azokat, a kik szolgálai lesznek akár a magyaroknak, akár az oroszoknak, mert ők mindnyájan elveszett fiai nemzetünknek, a román élet salakjai s nemzeti érdekeink kalmárjai. A magyarok, kik ma olyan kevélyek, s nem tudnak egyebet, mint elnyomni a románokat s gunyolják őket inkább (?) mint a cigányokat, ezek a magyarok valami huszonöt évvel, midőn meg voltak szorulva, épen olyan szépen beszéltek, mint ma az oroszok: képzelhetik, hogyan fogának beszélni az oroszok. Miután veletek egyesülve, óhajtott célukat elérhetnék.”

„Azonban az orosz hatalmas, komoly, nagy nép, melyet tisztelnünk és félnünk kell. Hát a magyar? Oh ez kérem szépen, ez kicsiny, a szegénység és erköcselenség által elgyengített nép és mindenekfeletti megfontolatlan emberekből álló nép, mely előbb-utóbb észére térend s a mely még egyszer fogja koldulni (?) a románok barátságát, a mint már egyszer koldulta.”

Hogy mikor koldulta a magyar nemzet a tribunisták barátságát, ezt bizony bevalljuk, hogy nem tudjuk. Annyit tudunk, hogy a tribun szó nem kelt fel emlékünkből valami nemes gondolatot, s hogy hogyan beszélhet így egy magyar állam polgára 9 millió román nevében a magyar nemzetről, s hogyan osztogatja a tanácsokat, melyek épen nála nagyon is elférnének, ez mégis csak azt bizonyítja, hogy nincs nálunk a tribunistáknak olyan rossz dolguk, mint a cigányoknak Romániában volt akkor, midőn a kokonyicza a cigány rabszolganőre megharagudván, forró téglázóval simított végig a hátán, a kokony pedig...

Ej, hagyjuk a multakat! Elég az, ha jó dolguk van a tribunistáknak Nagy-Szebenben, ott szépen egy helyre gyűlve. Arról hegedült szt. Dávid, hogy a tribunisták mind egy helyre gyűjtsék azt a 9 millió románt. Az ilyen cikkekkel nem fogja terjeszteni az orthodox világban a nyugati miveltséget, nem szolgálja legkevésbé sem a hazai románságnak, mint magyar állampolgárnak érdekeit, hanem szerzi az ellenségeket. Czenkalji.

A hazai ipar érdekében.

— Levél a szerkesztőhöz. —

Budapest, 1887. nov. 19.

Két éve már, hogy az E. M. K. E. megkezdette működését; két éve már, hogy a magyar társadalom eszmélni kezd, s e két év eredményét a kultura terén felülmúlja a legvérmesebb várakozását is.

De az Emke. igen helyen fogva felhívását, nemcsak a szellemi, de az anyagi haladás terén is segített ott, a hol segítségére szükség volt.

S vajjon hol volt nagyobb szükség segítésre, ha nem az ipar terén.

Hogy mit tett e téren maga az egyesület, arról itt szólanom felesleges; de hogy mit tett az egyesület a folytonos agitációval, hogy mit tett az egyesület a hazai ipar pártolásának lépten-nyomon való hangoztatásával, arról kell szólanom.

Még csak pár évvel ezelőtt vajmi kevesen gondoltak arra, hogy hol is készült az a ruha, melyben járnak, magyar kéz ügyességét dicséri e egy szobor,

mert reá. De most a fölismerés teljes lön. A vén tengerész megölette leányát, csókokkal halmozva el, úgy, miként azelőtt, mikor réges-régen eltávozott.

Néhány hét elteltével Lafont ezredes ismét megjelent Marseillenben. Prosper, ki történetesen a kikötőben volt, m gérkezésekor azonnal nagy diadallal kísérté őt a Cornillon-kávéházba. A hálának nem voltak szavai az ifju vitéz iránt, a ki, mihelyt Görögországba ért volt, hathatós lépéseket tett a vén tengerész szabadon bocsátása iránt. Évek multak el, hogy Nina megtudta, minő nehézséggel vívta ki Lafont ezredes Cornillon kapitánynak családjához való visszatérhetését. Nem lévén gazdag ember, vitéz tettei miatt előléptetett s így azután összeszedvén minden pénzét, lefizette a váltásdíjt. — Az ezredes nagyon megszerette Cornillon Ninát. Azon percztől kezdve, mikor ama zivataros éjjelen belépett a kávéházba és megpillantá a leányt a takaréktűzhely mellett, soha sem szűnt meg arra a merengő arcra gondolni, sem szenvedélyes hangjára, a melylyel élete szomorú történetét beszélte el neki.

Réges-régen történt ez. Nina és férje Lafont ezredes, a ki mielőtt elérte volna a negyven évet, tábornokká lett, most már öregek lehetnek, ha ugyan még élnek. Egy dolog azonban bizonyos: hogy a marseillei rakparton még most is ott áll az akis kávéház egészen változatlanul, kivéve, hogy most már többé nem Cornillon-kávéháznak hívják.

Jó lesz ez tárczába is.

Budapest, 1887. november. 10.

„Kinek a pap, kinek a papné.” Részemről már úgy vagyok a politikával mint a hivatalnok a a folytonos szoba levegővel, hogy örül, ha kissé a szabadba mehet. Ha az embernek három hétig mindennap delegacionális ebédet tálnak fel, ugyanazokkal a fogásokkal, tiszter, huszszor felmelegített ételekkel, hogy már a szagától is futunk, hát az nem lehet elbájoló és noha a botrány olyan mint a pikáns étel, hogy gyomorizgatónak olykor megjárja, de a párisi botrány is kezd elveszteni az ő muskotály szagát s olyan, mintha büzlenék: ha csak valami közbeccsapó isten nyílnak a föllepébe meg nem nagyszerűsíti a kloaka istóriát. Sőt már magának, a szánandó német trónörökösnek borzasztó állapota is megszokottá kezd lenni, mert hiszen a mi részvét volt bennünk, annyi idő alatt az is megkophatott, s úgy érezzük magunkat, akár egy kiüresített villanypalack. A nemrokon druszáknak, már tudniillik Kálnokynak és Kállaynak a sikerei igen szép dolgok, de azok is többet érnek nekik, mint nekem, s így nagyon szeretnék olyas valamiről írni, a mi ezen a héten még nem került „spájzcetlire”. Nagyon különös dolog lesz például, ha a saját bajunknak megyek neki, s olyan veszedelembe keverem magamat, mintha pl. darázs-fészekbe nyulnék, s magam ellen lázitanám az ujságírók egész raját.

Annyi igaz, hogy ez az ujságíródalom »fene eset». A budapesti ujságíróknak például ma már az is baj, hogy mikor az ujságírók, ha nem a viz. Esnek

idején olvastam egyik fővárosi lapban az előjárásának azonképpeni ütését, hogy: „Budapest egy nagy pocsolva. Miért nem tesz róla Gerlóczy, meg Kammermayer, meg az utcázseprő?” És a mint az eső eláll, a pocsolva is megszűnt. Hát kérem szépen, az ujságíró követelése oda lyukad ki, hogy mikor esik, Gerlóczy, meg Kammermayer, meg az utcázseprő esernyő alá helyezték a fővárost. És félek tőle, hogy még az is be fog következni, mert ahhoz is csak pénz kell; pénz meg akad, csak az adót kell emelni, és mit nem tesznek meg a hatodik nagyhatalomnak — a sajtónak kedvéért?

Ha valaki ráadná magát a fáradságra, hogy az ujságírók adóemelési befolyását kisússe, lenne nekünk „hadd el hadd.” Mert az ujságíróknál veszedelmesebb feltaláló, széles e világon, nincs. Míg Manlicher kioskodta, hogy lehessen egy találmányból kettő, előbb nagy kaliber, azután kiskaliber, ahhoz idő kellett; de ha az ujságíró megbottlik? a másik pillanatban ki van találva egy új kövezeti rendszer. Ha a füstszag megűti az orrát? Ki muszáj találni a légfűtést. Ha nem képes magának bundát venni? Ki muszáj találni a vagon fűtést. Nincs pénze fiakerre? Helyi vasutat kell építeni Czinkotáig, és tovább! Szóval, mióta a szabadsajtót, és egyáltalában a sajtót kitalálták, hát a ki azóta a legjobban sajtolt, az mindenesetre az ujságíró. Az adóprés? Az is csak arra való, hogy az ujságírók telhetetlenségét eszkomptirozza; az államokat még pláne az ujságírók vesztik össze legfőbbképpen, és a hadserget verekedése a sajtó verekedésének

egy festmény, mely szobánkat ékesíti; Magyarországi fiaik veszik-e hasznát annak a munkadíjnak, melyet kapunk, fehérmunkánk egyáltalán minden szükségletünk áránban kifizetünk?

S ma — az Emke. fáradozásának eredménye gyanánt — mindenfelé kezd érvényesülni a hazai ipar, minden téren több és több figyelmet fordítanak rá.

S hogy most rátérjek levelem tulajdonképeni voltára; annyira ért már a dolog, hogy a budapesti egyetem polgársága elérkezettnek látta az időt. Hazai ipart pártoló ifjúsági egyesület* czime alatt egy összehívottaként létesíteni az ifjúságnak, melynek tagjai, kötelezik magukat szükségleteiknek hazai ipartermékekből való fedezésére.

Az egyesület célja és kötelessége lesz tagjai és az egyes gyárosok és iparosok között az összehívottaként létesíteni.

S ily körülmények között, azt hiszem mondanom sem kell mily óriási előnnyel bírna, az a gyáros, az az iparos, a kinek Budapesten raktára van.

S mert épen a posztóipar az, mely legtöbb szükségletét képezi az ifjúságnak, s mert tudom, hogy a brassói gyárosok a tekintetben első helyen állanak, azért sietek felhívni gyárosaink figyelmét e mozgalmra.

Állítsanak fel raktárt itt Budapesten; ha azt akarják, hogy vállalatuk fényes eredményre vezessen, nekünk, mint egyesületnek is megkönnyítsék feladatunkat, s maguknak, közgazdaságunknak felelték sokat használnának.

Itt az érdeklődés és a pártolás a társadalom minden közegében biztosra vehető. Ezen állításom bizonyosságául csak azt hozom fel, hogy az alig két napos mozgalom, mely a mondott ifjúsági egyesület alkotására irányul, már is oly mérvet öltött, hogy több százra megy azon egyetemi hallgatók száma, kik kötelezték magukat, hogy a szükségleteiket hazai ipartermékekből fogják kielégíteni.

•Itt az idő, most vagy soha!

hazafias üdvözléssel

Zakarias János.

Kereskedelmi muzeum.

Harmadik közlemény.

Schunda most készíti a kétezredik pedálczimbalmot, melynek befejezését megünnepeli, még pedig nagyszabású czimbalomhangversenyyel, bankettel stb. melyre számos előkelő vendég lesz hivatalos. Ez alkalommal egy röpirat a czimbalom történetéről és két érdekes füzet jelenik meg, melyek czimbalom-átiratokat tartalmaznak és úgy bel- mint külföldön elismert czimbalom iskolájának ugyszólván folytatását és kiegészi-

ténylegesítése, egyéb semmi. (Arról pedig, hogy az előtt is voltak háborúk, jó lesz hallgatni. — Szerk.)

Hát hogy mi ilyen veszedelmes emberek vagyunk: az megint igaz. És hogy mennyi fejfájásában kerülünk ennek az áldott előfizető közönségnek, (a ki csak olvas, de nem fizet elő, annak hadd fájjon) ehhez egy kis lelkiismeretlenség is kívántatik, de nem tehetünk róla, ha mindent tudni akarnak.

Ha például a kormány egy kissé meglibben és husz millió kiadással a bankönyomtatást megelőzi? Mit tehet arról az „ó nép“, mikor ugy is megszavazza a mameluk? Hanem azért az „ó nép“ megköveteli, hogy a feje fájjon. (És azért is tiszteletreméltóbb a kormány sajtó az ellenzékinél, mert míg az ellenzéki csinálja, a kormány sajtó oszlatja a fejtájt.)

Talian főispán „Somogy békéjéért“ megírja a »somogyi levelet« a legjobb szívvel: hát nem atyafiságot köt az ellenzék az ördöggel, hogy fölfedeztesse, és fejtájt csináltasson vele a közönségnek? Azért Széchenyi mégis csak Széchenyi maradt. (Plane képviselő is. Szerk.)

És vajon e nélkül a párisi rendjel-botrány nélkül nem ellehetett volna a világ, de legkivált Grévy? hanem a sajtónak ezzel is tele kellett kiabálni a fülünket. Szóval igen alkalmatlan szunyogok vagyunk a világtesten. Leginkább pedig azért, mert a »régi világ«-nak mi vagyunk a megrontói. Mi dobolunk, mi ordítunk, mi proponálunk, mi buzdítunk, és mi nem tudunk megelégedni semmivel. — Mindig előre, mindig előre! Mindig ujság, és mindig ujság! Mindig küzdelem és mindig küzdelem, újabb és újabb adó; újabb és újabb pletyka; újabb és újabb nyugtalanság.

Mi az ördög? Hát nem látjuk, hogy az egész emberiség a »régi jó világ«, a régi jó és csendes, nyugodt világról ábrándozik? Hát miért korbácsoljuk mi az emberiséget folytonosan? Miért nem hagyjuk pihenni és tespedni? Mi joggal piszkolódunk alul felül? Bizony, bizony, ha én volnék az emberiség, nem fizetnék elő egy lapra se, hadd veszne ki ennek az ujságíró hadnak még a csomótája is.

tését fogják képezni. Előrelátható, hogy Schunda ez alkalommal megérdemelt ovációkban fog részesülni, de a legnagyobb elismerés mégis csak a sikerben rejlik, melyet a hangszergyártás terén felmutatni képes. Schunda pedálczimbalmaiból igen nagy a kivétel külföldre is hol az általa kiadott iskola szerint tanulnak.

A jobb folyosó végén van Wunsch Róbert ismert cement-technikus és beton munkálati vállalkozó epreskert-utca 27. sz. a. gyáranak csoportja. Itt a láthatók minden nagyságu elpusztíthatatlan cement csövek, cement lapok csinosan márványozva és szép mintákkal, melyeket nagy előszeretettel használnak újabb építkezéseinknél.

Az e czég által készített betonirozási munkálatok, melyek közül néhánynak a rajza a csoportnál látható, továbbá szabadalmazott salakbeton-boltozatai, melylyel a budapesti m. kir. honvédségi Ludovika akadémia nagyszabású új istállói és a kassai tűzér-ségi laktanya istállói boltozva vannak és mely fölött ő felsége a Ludoviceumban tegutóbb történt látogatása alkalmával nagy dicsérrel nyilatkozott, oly specialitások, melyek a szakemberek teljes elismerését vívták ki. — Ez istálló-boltozatoknál egyéb nagy és számos előnyei mellett az az érdekes, hogy e czélszerű s szilárd szerkezet csaknem ugyanazon árban állítható elő, mint a kezdetleges faszerkezet.

E czég a fővároson kívül Kassán, Kolozsvárott Miskolczon, Eperjesen, Nagy-Kikindán, Nagy-Szombatton, Trencsénben, Teplitzben, Diósgyőrött, Zimonyban, Sopronban stb. összesen mintegy 60.000 meter betoncsatornát rakott le.

Wunsch Róbert csoportjának szomszédságában van Walser Ferencz előkelő fővárosi gépek- és tűzoltó szerek gyáranak, harang- és ércöntődjének mintaszerű kiállítása. E czég egyike azoknak, melyek a magyar iparnak messze a haza határain túl is dicsőséget szereznek. Most készül ércöntődjében a bukaresti román metropolita megbízásából egy 200 m. történelmi nevezetességű harang. E gyár szerelte fel több hazai és külföldi tűzoltóságon kívül a konstantinápolyi és legutóbb a smirnai. A nemrég bezárt turini nemzeti közti tűzoltó-szerek kiállításán Walser gépeit az ott kiállított angol készítményekkel szemben is a legjobbnak ismerték el, miuek következtében számos helyről, többek közt az oportói (Portugal) tűzoltóság számára is nagyobb megrendelést kapott. Elsőrangú kiállítási érdemeinek, diszokleveleinek és egyéb elismeréseinek száma annyi, hogy azok felsorolása e rövid szemlében lehetetlen. Az általa szállított tűzoltósági felszerelések, gazdasági és tűzoltósági szivattyúk, felállított szivattyú telepek és kutak, nagyszabású vízművi és fürdőberendezések stb. mindmennyi mintaszerű munkálatok.

József főherczeg, kinek, Walser udvari szállítója, egy a vidéki tűzoltóságok szervezéséről írt cikkében legmelegebben ajánlja Walser gyárát a felszerelések beszerzésére. A Walser-féle rendkívül czélszerű, ugynevezett fertőztelenítő szerkocsi beszerzését pedig a belügyminiszter az összes községeknek elrendelte. E gyár a keresk. muzeumnak Belgrádban felállítandó fióktelepen nagyobb csoporttal fog részt venni.

A muzeum csoportját végig tekintve, nem mulaszthatjuk el megjegyezni, hogy nagyon sok oly cikk hiányzik onnan, melyben a fogyasztás nálunk óriási és melyek némi jóakarattal és áldozattal nálunk is előállíthatók volnának. Hogy csak egyet említsünk, fővárosunk egyik legelőkelőbb üzlete a Kertész Tódor czég, melynek főnöke mindent elkövet a hazai ipar érdekében, mégis kénytelen legkeresettebb cikkeit a külföldről behoztatni.

Táviratok.

Budapest, nov. 24. (Eredeti távirat.) Tanárky Gegeon nyug. államtitkár ma meghalt.

Páris, nov. 24. (Eredeti távirat.) Havasügynökség jelenti: Grévy tegnap d. u. Maret radikálistá párti képviselővel értekezett s ez alkalommal következőleg nyilatkozott: „Eltökéltem magamban, hogy lemondok külső és belső bonyodalmakért, melyeket előre látok, s melyekben a köztársaság tönkre mehetne. A felelősséget nem akarom magamra venni, tehát lemondok.“ Végül kijelenté, hogy fel fogja hívni Ribótet kormány alakítására, hogy azután a kongresszus elnökválasztásra összehívasson.

Helyi és vidéki hírek.

Kamarai választások. Kereskedő és iparos körünket ezennel figyelmeztetjük, hogy a kereskedelmi és iparkamara választásánál érvényes lajstromok tegnapról f. hó 30-ig a tanácsházban vannak kitéve betekintés végett Reklamációk december 1-től 8-ig adandók be. Figyelmeztetjük az illetőket, győződjenek

meg, vajjon be vannak-e véve a választójogosultak közé. A ki felvilágosítást akar, vagy esetleg reklamálni, forduljon szerkesztőségünkhez, szívesen állunk rendelkezésre s készíttjük el az illetőnek fellebezését teljesen díjmentesen.

Névesere. Zakarias János csendőrszázados, a helybeli szárnyparancsnokság köztisztviselője s szerezetben álló parancsnoka belügyminiszteri engedéllyel vezetéke nevét „Császár“-ra helyesbítette, minthogy tulajdonképeni neve nem Zakariás, hanem „Császár“ volt. A névesere még régebben történt; nagyatyja még Császár Zakariás volt s ennek keresztnéve után kapta ő a Zakariás vezetéke nevét.

Kórházátadás. A vármegye által épített monumentális kórházépület készen áll. Egy vegyes bizottság megtekintvén az épületet, néhány javítást valamint az összes termék jó átfűtését rendeltette el, hogy az átvétel december 1-én a katonai kincstár részéről megtörténhessék.

Gyűlés. A „Brassói kereskedelmi és iparegyesület“ választmánya f. hó 22-én este 7 órakor ülést tartott Königes János másodelnök elnöke alatt. A gyűlésnek 17 pontja — köztük iparunk és kereskedelmünk egyes ágaira nézve igen fontosak — elintéztetett. A gyűlésnek csaknem este 10 órakor lett vége s az egyes tárgyak körül igen élénk eszmecsere fejlődött ki.

A »Rongyos egyet« azon tisztelt pártolóit, kik szíves adományaikkal az egyet humanus célját támogatni, elősegíteni ígértek, tisztelettel kérem szíveskedjenek adományaikat hozzám (Bolonya 347 sz. a.) jegyzék mellett elküldeni, vagy ha valakire nézve ez teher volna, az adományt készletben tartani méltóztassanak, hogy f. hó 28 és 29-én hétfőn és kedden midőn a szolga harmad ízben megy ki, azokat átvehesse. — Tisztelettel: Józsa Mihály egyt. gazda.

Hamis mérlegek. A rendőri iroda jelenti, hogy a bolonyai mészárszékek vizsgálása alkalmával több hibás mérleg találtatott. A tulajdonosok meg fognak büntettetni, eltekintve a mérlegek elkobozásától. Meg is érdemlik! Ne tekintsek a közönséget oly fejős tehénnek, melyet kényők-kedvők szerint fejhetnek.

A hosszufalusi műkedvelő előadásra sokan készülnek Brassóból is. Bizony szükséges is, hogy elvégre valami szorosabb társadalmi kapocs létesíttessék a brassói és hétfalusi magyarság között. A központból kell a melegnek kisugározni a vidékre, — Brassóból Hétfaluba. Ha ez utóbbi látni fogja, hogy a brassói magyarság magához akarja vonni, lehetetlen, hogy szívvel-lelekkel ne rohanjon felénk.

Szinügy. A „Pozsonyaidéki L.“ jeles szerkesztője Ardényi Rezső, egy igen életre való tervet vetett fel. Szinügyi sorsjáték rendezését indítványozza, a melyből teremtessek oly országos szinügyi alap, melyből első sorban Pozsony és Temesvár, folytatódjak pedig Brassó stb. magyar szinügye volna gyámolítható. Bizony a terv nem is rossz és nem is kivihetetlen!

Jakab Bogdán volt főispán és országgyűlési képviselő Kolozsvárt meghalt. Halála nagy részvétet keltett széles körben.

A pápa jubileuma. A magyar országos zarándoklat tagjai körülbelül ötszázan 21-én este utaztak el a fővároshól Rómába.

A nagyszebeni magyarság előre törekvésének és életképességének napról-napra újabb és újabb jelét adja. Az ottani polgári kör, illetve egyesült olvasóegylet közérdekű felolvasásokat rendez különféle jótékony czélok javára. Valóban dicséretre méltó törekvés oly pozícióban, mint a szebeni magyarság. Bizony nálunk sem ártana hasonló mozgalom.

Lóavató. A m. kir. 9. honvédszázarezd részére a folyó évi őszi pótlovazás Brassóban f. évi december hó 1-én d. e. 9 órakor a régi városház előtti téren fog megtartatni. Ezenkívül lesz nov. 26-án Kászoni-Imperén Balássy Lajos udvarán; 27-én Kézdi Várhelyen, 28-án Dálnokban, 29-én Nagy-Borosnyón, 30-án délelőtt Seps-Szentgyörgyön, délután Hidvégen, decz. 2-án Feketealomban, 3-án Vargyason, 4-én délelőtt Köhalomban, délután Hévízen, 5-én Szamos-Ujvárt, 6-án Maros-Ujvárt, 7-én Maros-Vásárhelyt, 8-án Déván, 9-én Segesvárt, 10-én Tarcasfalván, 11-én Székely-Udvarhelyen, 12-én Székely-Keresztúron és 13-án Nagy-Enyeden. Pótlovának 5 évet betöltött és 8 évet meg nem haladott, 155 cm. től 166 cm. magas és jó testalkatú lovak avatának fel s csak kivételesen különösen szép 4½ évesek is. A bevásárlási átlagos ár 245 frt, de nemesebb és magasabb vérű lovaknál 300 frtig is terjedhet.

Nagy betöréses lopás követetett el tegnapelőtt, Kolozsváron Szekeres Róza kúrtorda-utcai lakásán, míg az urnó a színházban volt. Ismeretlen tettesek átmásztak a kerítésen, betörték az udvar felőli ablakot s behatoltak a szobába. Az egyik szekrényből elloptak 500 frt. papírpénzt s mintegy 2000 frt. értékű ékszert.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József,

HIRDETMÉNYEK.

Hirdetmény.

A Brassó városi 1888. évre való képviselő-testület számára leendő legtöbb adót fizetők lajstroma végleges megállapítása czéljából alólt bizottság az 1886. évi XXII. törv. cikk 33. §-a értelmében f. évi november 28-ik napján a városi tanácsház termében nyilvános ülést tartand.

Erre az érdekeltek figyelmeztetnek.

Brassó, 1887. november 17.

A Brassó városi legtöbb adót fizető összeíró bizottsága nevében
Juon Lengeru,
előnök.

(461) 1-1

Egy tekeasztal

eladó a „Brassói magyar polgári kör“-ben. Ara 80 frt.

Aviso!

Van szerencsém a t. közönséget tisztelettel értesíteni, hogy *Klastrom-utca 11. szám alatt lévő*

férfi-ruha-üzletemet

teljesen és ujonnan berendeztem, s ajánlom magam mindenféle férfi-ruhák készítésére a legolcsóbb árak mellett. — Szükség esetében nadrágokat 8, nadrágot és mellényt 12 óra alatt, egész öltönyöket pedig 24 óra alatt szállítok.

Szíves megbízásaitat kéri
kiváló tisztelettel

Schwarze B.

(441) 3 3

Klastrom-utca 11. sz.

En, Csillag Anna

185 cm. hosszú óriási Loreley-hajammal, melyet az általam föltalált kenőcs 14 havi használata után nyertem, bizonyítom, hogy e szer megakadályozza a hajkihullást, elősegíti a hajnövést és erősíti a hajbőrt, — uraknál elősegít egy teljes erős szakállnövést, rövid ideig való használat után a hajnak, valamint a szakállnak természetes színt és sűrűséget kölcsönöz és megóvja a korai őszüléstől a legmagasabb korig. — Egy köcsög ára 50 kr, 1 frt, 2 frt. Postával küldés naponként a pénz előleges beküldése v. posta-utánvétellel az egész világra.

CSILLAG és TÁRSA

(278) Budapest, 17-20
király-utca 26. szám alatt.

Ad. 8577.—1887. t.l.kvi számhoz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy *Moroján R. Juon* grehajtatonak, *Moroján Ilie* végrehajtást szenvedők elleni 1528 frt 80 kr tökekövetelés és összes járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő (a hosszufalusi kir. járásbíró) területén fekvő, a Hosszufalusi 331. számú telekjegyzőkönyvben A + 639, 640. számok alatt foglalt ingatlanokból végrehajtást szenvedő 1/2 rész jutalékára az árverést 465 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fenti ingatlanok az 1887. évi december hó 17-ik napján d. e. 9 órakor *Hosszufalu* község házában megtartandó nyilvános árverésen a megál-

lapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsára 10%-át végrehajtató vagy képviselője kivételével készpénzben vagy az 1881. LX. törv.-cikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 140. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésétől kiállított szabályszerű elimervényt, átszolgáltatni.

Brassó, 1887. szeptember 29.

A kir. törvényszék, mint telekkvi hatóság.
(456) 1-1 Onaciu, egyes bír.

Legjobb minőségekről felelünk!

Brassói egyesült műmalmok.

A brassói legnagyobb versenyképességű műmalmok egyesülése által azon kellemes helyzetbe jutottunk, eddig el nem ért kitűnő minőségű

(460) 1-*

örleményeket

előállíthatni, melyeket legolcsóbb árak mellett ajánlunk a n. érd. közönségnek.

A t. cz. gabonatermelő közönségnek pedig tudomására hozzuk, hogy szövetkezetünk alapján bármely mennyiségű búzának megvásárlása részünkre lehetségessé vált — és hogy mindig azon helyzetben vagyunk, hogy a legmagasabb piaci árakat fizethetjük.

Brassói egyesült műmalmok.

Königes, Heshshaimer, Prentner, Seevaldt, Pellionis, Binder, Paul, Hügel.

Legnagyobb versenyképesség!

ADLER L. JAKAB bank- s váltóüzlete.

T. cz.

A folyó évi december hó 29-iki huzásra ajánlok

Magyar jótékonyági sorsjegyeket drbonként 2 frttal.

Egy 60.000 frtos, 15.000 frtos, 10.000 frtos és 5000 forintos főnyereményen kívül még 6669 sorsjegy huzatik 195.000 forinttra.

Tetszés szerinti sorozat- s sorsszám-választékban készletben vannak nálam

Bazilika-sorsjegyek. — Huzás december 1-én.

főnyeremény 100,000 frt.

Ezen sorsjegyek kiváló figyelmet érdemelnek, minthogy ezek, mint a kis sorsjegyek legfiatalabbjai, egyrészt különösen előnyös nyereménykilátásokat nyújtanak, másrészt azonban aránylag olcsó áron kaphatók, mely bizonyára gyorsan fogja elérni azon árfolyamot, melyet a magyar és osztrák vöröskereszt-egyleti sorsjegyek fölmutatnak.

Magyar vöröskereszt sorsjegyek állnak ma 12.70 frton, — főnyeremény 15,000 frt.
Bazilika-sorsjegyek „ kb. 9.— „ 100,000 „

Ezen, 3 frtnál nagyobb különbözetet a közelebbi hónapok bizonyára kiegyenlítendik s már maga ezen körülmény is biztos nyereséget nyújtó vállalkozásnak, vagy mint a vagyont növelő tökebefektetésnek bizonyul.

Hazai elsőrendű tökebefektetések.

A Pesti magyar kereskedelmi bank 5%-os záloglevelei.

A nagy-szebeni földhitelintézet 5% és 5 1/2% „

Mindkettő alkalmas minden állami biztosítékra s mindig kaphatók nálam

az árfolyamon alul egy nyolczad frttal

minden magasságig s beváltom jutalék nélkül az esedékes szelvényeket.

Külföldi elsőrangú tökebefektetések,

a romániai földhitelintézet 6%-os és 7%-os, aranyban kamatozó záloglevelei (Credit funciar urban si rural), melyek teljes biztonságuk s kitűnő kamatozásuk miatt mint külföldi értékpapir minden tekintetben legmelegebben ajánlhatók s napi árfolyam mellett kaphatók nálam.

A bécsi, budapesti és bukaresti tőzsdelapban jegyzett, mindenféle értékpapirra előlegezek mérsékelt kamatláb mellett.

Kiváló tisztelettel

ADLER L. JAKAB,

Brassó, színházutca és virágosr.

(458) 1 4

Gyors és biztos segély gyomorbajok és azok következményei ellen.

Az egészség fenntartása a nedvek s egyszersmind a vérnek is tisztítása s tisztántartására s a legjobb emésztés előmozdítására a legjobb s legbathatóbb szer, a már évek óta ismeretes s közkedvelt

dr. ROSA-féle életbalzsama.

Ez a leghasznosabb s a leggyógyhatásosabb gyógyfűvekből a legnagyobb gondnal készítve, teljesen megbízhatóan a legjobbnak bizonyult be mindennemű emésztési bántalmaknál, gyomorgörcsnél, étvágyhiány, savanyu felbőfés, torlódás, aranyeres bántalmak stb., stb.-nél. Ezen kitűnő hatásánál fogva tehát ez már is a legjobbnak bizonyult s a legbiztosabb házi gyógyszerre vált.

Egy nagy üveggel 1 frt, egy kis üveggel 50 kr.

Több ezer elismerő- és dicsőirat van kitéve szíves betekintés végett.

Óvás! Hamisítások kikerülése végett mindenkit figyelmeztetek, hogy az én valódi s az eredeti utasítás szerint készített, dr. Rosa-féle életbalzsamom mindegyik palackja kék lemez papirba van csomagolva, mely a hosszoldalán a következő felirattal van ellátva: Dr. Rosa-féle életbalzsam **FRAGNER B.** gyógyszer-tárából a fekete sashoz Prágában 205. sz. III. német, cseh, és francia nyelven, s melynek homlokzata az ide mellékelt törvényesen letéteményezett védjeggyel van ellátva.

Dr. ROSA életbalzsama valódi minőségben kapható a készítő főraktárában

FRAGNER B.,

gyógyszer-tárában „a fekete sashoz“ Prágában, 205. sz. III., továbbá Brassóban Kellermen Ferencz és Kugler Ede, valamint Budapesten Török József gyógyszerész uraknál. Az osztrák-magyar birodalom valamennyi nagyobb gyógyszer-tárára raktáron tartja ezen balzsamot.

Ugyanitt kapható még:

Prágai egyetemes házi-kenőcs,

ezer meg ezer halálat által elismert biztos gyógyszer mindennemű gyuladások sebek és daganatok ellen. Biztos sikerrel alkalmazható a női mell gyuladása, tejmegrekedése és keményedésénél, a gyermek választásánál; a genyedésnél vér-daganatoknál, genyefakadásoknál és pokolvárnál; körömdaganatnál s az ugynevezett körömméregnél a kézen vagy lábon; keményedéseknél, duzzadásoknál, mirigy-daganatoknál, szalonnadagnál, holtitemnél stb. stb. Minden gyuladás daganat, keményedés, duzzadás a legrövidebb idő alatt gyógyíttatik, a hol azonban már a genyékpződés már beállott, a daganat a legrövidebb idő alatt fájdalom nélkül fölszíva és meggyógyítva lesz.

25 és 35 kros szelencékben.

(440) 2-15

Óvás! Mintán a prágai egyetemes házi-kenőcs igen gyakran utánoztatik, mindenkit figyelmeztetek, hogy az eredeti utasítás szerint egyedül csak általam lesz előállítva. És pedig csak akkor valódi, ha a sárga fémdoboz, melyben foglaltatik vörös használati utastásba (9 nyelven nyomtatva és kék lemez papirosba, mely az ide mellékelt védjeggyel van ellátva, van becsomagolva.

Fül-balzsam. A legkísérlet által mint legmegbízhatóbb szer ismeretes a nehéz-hallás meggyógyítására, s a teljesen elvesztett hallás visszaszerzésére. — Egy palack ára 1 frt.

